

[Herlov Larsen.]

veje, er problemer. Men jeg håber, at dette at lovforslaget om projekteringen nu bliver vedtaget, vil føre til, at man på et meget tidligt tidspunkt kan blive klar over den endelige vejføring, så der også kan tages hensyn til de lokale problemer.

Holmberg: Ved første behandling af lovforslaget udtalte jeg på mit partis vegne, at vi selvfølgelig erkendte, at der var stort behov i disse områder for anlæg af de veje, som her er foreslået, men jeg beklagede samtidig, at vi, når vi sådan i almindelighed drøftede trafikinvesteringer, har manglet en samlet plan. Det mangler vi stadig væk, og jeg mener egentlig at kunne konstatere, at det udvalgsarbejde, som nu er tilendebragt, har bestyret os i tanken om, at vi mangler en virkelig samlet plan.

Jeg beklager også, at tidspunktet er så forrykket, som tilfældet er, for det er jo egentlig lidt mærkeligt, når vi nu kan læse i de skrivelser, vi har fået for ganske nylig, at bl. a. boligministeriet også må beklage sig. Det skriver her, at tiden har været så knap, at det må indskrænke sig til et resumé. På væsentlige områder er boligministeriets erklæring en kritik af de mange uafklarede momenter; det gælder forbindelsesveje, det gælder den bymæssige udvikling, og det gælder den weekendtrafik, som måske kommer på bekostning af den almindelige bolig- og arbejdsstrafik.

Endvidere har vi lige for ca. 5 minutter siden modtaget en deputation fra Asminderød-Grønholt kommune. Det drejer sig om de tilslutningsanlæg, der skulle betjene Humlebækområdet. Jeg må indrømme, at argumentationen lyder ret overbevisende, og jeg vil meget henstille til ministeren, at de ting, der her er fremført, indgår i ministeriets og i vejdirektoratets bedømmelse, når afgørelsen til sin tid skal træffes.

Vi har også drøftet det almindelige planlægnings- og projekteringsarbejde. Også dér beklager jeg, at ministeren knap nok vil give en retningslinje for, hvordan han ønsker, det skal administreres. Det er, ligesom der her består et åbenbart modsætningsforhold mellem den nuværende minister og den tidligere minister, hr. Lindberg. Det ville være skønt, om vi kunne få lidt

mere klare linjer, hvad angår projekteringsarbejdet, og få klarhed over, hvem der egentlig har bestemmelsesretten her.

Vi erkender imidlertid, at der er behov for nye veje i disse områder, og derfor vil vi alligevel stemme for lovforslaget. Men jeg vil meget kraftigt henstille til regeringen, at den kommer med den slags, jeg kan sige millionforslag eller milliardforslag med den store rækkevidde, som vi jo ved de har, en del før. Lovforslaget her er fremsat den 15. marts, og reelt har der været meget ringe tid til virkelig realitetsbehandling af forslaget. Som jeg nævnte, har vi for 5 minutter siden fået visse henvendelser, som jeg selvfølgelig ønsker skal indgå i vejdirektoratets overvejelser. Jeg kan altså beklage, at tiden har været så knap, men vi vil stemme for lovforslaget.

Ninn-Hansen: I tilslutning til de bemærkninger, der blev fremsat af udvalgets formand, vil jeg gerne sige, at det konservative folkeparti lægger megen vægt på gennemførelsen af dette lovforslag. Det er en forudsætning for, at man kan få arbejdet i gang, få tilrettelagt arbejdet med denne vigtige udbygning af vejnettet.

Det drejer sig om en rammelovgivning, og jeg finder ikke tidspunktet inde til at drøfte en række detaljspørgsmål. Det er klart, at der efterhånden vil opstå spørgsmål i forbindelse med prioriteringen af de opgaver, der er tale om i lovforslaget. Det er også ganske klart, at der kan opstå spørgsmål om den enkelte linjeføring de pågældende steder, og dér er jeg overbevist om, at ministeren selvfølgelig vil tale med de lokale myndigheder. Jeg henviser her til den henvendelse, der er blevet omtalt, og som vi fik i dag, men jeg har forstået på de samråd, vi har haft med ministeren, at der ikke er nogen tvivl om, at man helt igennem vil høre de lokale instanser.

Når det er tilfældet, når vi kan regne med, at disse spørgsmål opklares, når detaljeprojekteringen finder sted, finder jeg ikke, der er nogen som helst grund til, at vi her i folketinget binder vore hænder ved at drøfte og tage stilling til detaljspørgsmål. Det afgørende er at få tilrettelagt arbejdet med disse vejføringer, og så bliver der jo mange muligheder for at vende tilbage til